

[Pia Kjærsgaard]

Jeg skal ikke bruge mange ord på mine sidste bemærkninger. Jeg skal blot nævne, at folkepensionen, som også har været diskuteret noget i dag, og hvor Fremskridtspartiet jo har den opfattelse, er den del af overførselsindkomsterne, som ...

Formanden:

Jeg er spændt på, når jeg nu ser stemmetallene om lidt, hvor mange der er til stede i salen. Det lyder, som vi er adskilligt flere end 179 i øjeblikket.

Pia Kjærsgaard (FP):

... som vi bestemt ikke ønsker at reducere. Tværtimod er folkepensionens andel af de samlede overførselsindkomster aftagende. I 1973-74 udgjorde folkepensionen 37,3 pct. af de samlede overførselsindkomster, i 1983 udgjorde folkepensionen 26,4 pct. og i 1989 24,3 pct. Men det er altså det, som de partier, som i dag ellers har stået og fortalt, at de er socialt ansvarlige, og at de ikke bryder sig om Fremskridtspartiets menneskesyn i disse sager, og hvad der ellers er blevet sagt, er ligeglade med. Det er åbenbart den udvikling, man ønsker. Det er ikke den, vi i Fremskridtspartiet ønsker.

Arbejdsløshedsdagpengenes andel af de samlede overførselsindkomster er derimod tiltagende. I 1973-74 udgjorde de 4,0 pct. af de samlede overførselsindkomster, i 1983 udgjorde arbejdsløshedsdagpengene 22,6 pct. og i 1989 17,3 pct.

Dernæst med hensyn til den dagsorden, der er stillet af de syv partier: Man har klandret Fremskridtspartiet for, at vi havde for mange ordførere. Nå ja, vi har på et tidspunkt været fire ordførere; det kan man vel ikke bebrejde det parti, som har rejst denne debat, og som åbenbart er fundamentalt uenig med syv af Folketingets partier. Det har været syv partier imod ét parti.

Men jeg skal så sige, at selv om de syv forskellige ordførere måske nok har holdt rimeligt forskellige ordførertaler, så er resultatet jo det samme. Man kunne faktisk have nøjedes med at sende enten fru Jytte Hilden eller ordføreren for SF ind og så blot være gået op og fortalt, at det var den dagsorden, som man ønskede at stemme for, og som altså betyder, at det cykler videre, at der ikke sker en reduktion, at man ikke kan spare på overførselsindkomsterne, og at

det blot fortsætter formentlig med en stigende takt.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal her ved afslutningen af debatten glæde mig over, at der er et meget bredt og meget stort flertal i Folketinget, som sammen bekræfter de ting, som er opremset i dagsordenen, og som vi i Socialdemokratiet er fuldstændig enige om. Det er og bliver den store ledighed, der er problemet, når vi snakker om overførselsindkomster, og ikke noget andet, og det er og bliver mere produktion, mere arbejde og mere uddannelse, som er vejen ud af den nulvækstfælde, som vi er faldet i.

Det er altså ikke et spørgsmål om at reducere niveauet for den enkelte, der modtager overførselsindkomster, hvad enten det nu er uddannelsesstøtte, barseldagpenge, sygedagpenge, førtidspension, invalidepension, folkepension, eller hvilken af ydelserne vi kunne nævne.

Jeg skal derfor også understrege, at det for os er utrolig vigtigt, at Folketinget fastslår, at niveauet for den enkelte skal reguleres i overensstemmelse med den dagsorden og de takter, vi aftalte sidste år. Det er en af pointerne set fra Socialdemokratiets synspunkt.

Den anden væsentlige pointe er, at vi afviser alle de angreb, der har været fra forskellig side i pressen og såmænd jo også i dag i debatten fra et enkelt partis side, med hensyn til at gøre børnefamilieydelsen eller dagpengene afhængige af husstandsindkomsten. Der er i debatten ikke fremkommet nogen som helst argumenter, der vil rokke os fra de synspunkter, og derfor skal jeg glæde mig over den konklusion, der dermed kan drages. Resten af, hvad der måtte være sagt, kan være mundsvejr.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Som jeg tidligere har sagt, var vi fra Det Konservative Folkepartis side glade for, at debatten blev rejst. Desværre har såvel forløbet forud for selve dagen i dag og debatten i dag vist endnu en gang, at Fremskridtspartiet først og fremmest bestræber sig på at placere sig i en martyrolle og ikke på at få resultater. Det er ærgerligt, at vi skulle bruge en hel debat for at få det konstateret endnu en gang; det er det, der står tilbage som resultatet.